

[Glistrup.]

spørgsmål af den størrelsesorden er at gå ind på en tornestrøet vej. Det må vi være klar over. Det er et stort og slidsomt og upopulært arbejde, der skal udføres, og derfor skal jeg ikke nægte, at jeg er en lille smule bekymret over, at vi faktisk endnu ikke rigtig er kommet i gang med dette sparearbejde.

Jeg havde ærlig talt opfattet det således den 15. maj, da vi sluttede forliget, nu brugte jeg udtrykket, og det kan jeg også godt bruge. Men altså, da vi havde skrevet den tillægsbetænkning, for at tage det ganske enkelt, så skulle vi i gang nogenlunde hurtigt med at bearbejde de ting. Der har ærlig talt i den mellemliggende måneds tid været for få møder efter min mening i retning af sparebestræbelserne i politisk-økonomisk udvalg. Det har kunnet undskyldes i den forløbne måned, fordi der har været så mange andre store opgaver. At vi ikke bryder os om de boligpapirer, vi har fået, det er én ting, men vi kan da selvfølgelig godt forstå, at når venstre nu har arbejdet på dem, at man så ikke samtidig har kunnet føre forhandlinger i politisk-økonomisk udvalg. Det er da så logisk, at man ikke kan være mere end ét sted ad gangen.

Men nu må det til gengæld også være alvor med at komme i gang, og jeg håber, at vi kan komme i gang straks i begyndelsen af næste uge, kan holde mindst de to møder om ugen, der er planlagt, gerne flere, at vi ikke skal være alt for vilde efter, at netop vi, der sidder i politisk-økonomisk udvalg, skal have den ferie, som ellers foreskrives for andre borgere i ferieloven. Det gør ikke spor, om vi må knappe vor ferie ned. Det er en så vigtig sag, og vi ved ikke, hvor lang tid det varer at nå frem til enighed. Kan vi nå frem til enighed på nogle få uger i juli måned, ja, så kan vi holde fri i august. Men da vi ikke ved, hvor lang tid det tager, lad os så komme i gang med det arbejde for at fyldestgøre det, der står i de 10 linjer i tillægsbetænkningen, og lad os komme i gang så hurtigt som muligt.

Men stadig: hvad vi evner, må vi kaste af i de nærmeste krav, og de allernærmeste krav her ved denne forhandling er jo, at vi skal i gang med to afstemninger, og dér er vi i og for sig med hensyn til det kommunistiske dagsordensforslag ikke så uenige i det, hr. Poul Westergaard sagde. Man kan disku-

tere, om det er rimeligt at bruge dagsordensinstituttet på den måde. Men når den nu engang er kommet frem, når kommunisterne for denne dags skyld har lånt betegnelsen Danmarks liberale parti, så lad os da følge dette liberale parti og stemme for afskaffelsen af den restriktion, som virkelig er så unødvendig og forvolder alle de vanskeligheder, den gør. Derfor vil jeg være tilbøjelig til at stemme for og anbefale, at man stemmer for dagsordenen.

Den næste ting, man skal stemme om, er spørgsmålet om tillægsbevillingsloven. Det er jo først og fremmest en registrering af, hvad der er sket i perioden fra den 1. april 1973 til den 31. marts 1974, en periode, hvor vi for to tredjedele vedkommende slet ikke havde sæde herinde i tinget. Derfor kan vi ikke se andet, end at den registrering, som, så vidt vi kan se, er foretaget korrekt sådan rent bogholderimæssigt, må vi stemme for. Men deri ligger ikke, at vi godkender udgifterne på det niveau, ødselhed på det niveau, som kommer til udtryk i tillægsbevillingsloven, men simpelt hen bare, at vi tager til efterretning, at den, som grundloven foreskriver, har været forelagt til behandling her i tinget, og at den fremtræder som en korrekt fremstilling af, hvad der med statsretlig korrekthed er foretaget både under regeringen Anker Jørgensen og for de sidste måneders vedkommende under regeringen Poul Hartling. Derfor vil fremskridtspartiet slutte dagen i dag med at være et parti, hvis tale bliver: ja, ja.

(Kort bemærkning).

Morten Lange (SF):

Hr. Glistrups monomani om indkomstskatten strakte sig nu ud i det odiose. Jeg synes, det er meget bekymrende, hvis dette tings udenrigspolitiske moral skal være derhen, at folk kan blive hængt, brændt eller stegt rundt omkring i verden, blot vi ordner spørgsmålet om indkomstskat. Jeg er helt sikker på, at denne opfattelse har dette ting aldeles ikke. Jeg gad vide, om selv hr. Glistrup kan bære den hjem.

(Kort bemærkning).

Knud Jespersen (DKP):

Det er blevet sagt, at det var udnyttelse af dagsordensinstituttet, når vi fremsatte et